

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 4 sierpnia 1954 r.

w sprawie gospodarki niektórymi meblami biurowymi.

Na podstawie § 1 ust. 2 uchwały nr 394 Prezydium Rządu z dnia 16 czerwca 1954 r. w sprawie gospodarki niektórymi meblami biurowymi i § 1 uchwały nr 406 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1953 r. w sprawie właściwości organów do ustalania niektórych cen, opłat i stawek taryfowych oraz w sprawie zasad i trybu składania wniosków o ustalenie cen, opłat i stawek taryfowych oraz określenia wytycznych do ich ustalenia (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-57, poz. 722, Nr A-96, poz. 1336 i Nr A-115, poz. 1495 oraz z 1954 r. Nr A-50, poz. 683) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe, zwane dalej „jednostkami państwowymi”, obowiązane są na dzień 31 grudnia każdego roku przeprowadzać inwentaryzację sprzętu wymienionego w załączniku do uchwały nr 394 Prezydium Rządu z dnia 16 czerwca 1954 r. w sprawie gospodarki niektórymi meblami biurowymi.

2. Jeżeli na podstawie przeprowadzonej inwentaryzacji okaże się, że jednostka państwowa posiada większą ilość sprzętu, niż jest do tego uprawniona zgodnie z powołaną uchwałą nr 394 Prezydium Rządu z dnia 16 czerwca 1954 r., nadwyżki należy zgłosić właściwemu biuru wojewódzkiemu Centrali Handlowej Przemysłu Drzewnego (CHPD) nie później niż w ciągu miesiąca od dnia zakończenia inwentaryzacji na karcie ewidencyjnej według wzoru ustalonego zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 2 maja 1951 r. w sprawie ujawniania, upłyniania i zapobiegania tworzeniu się zbędnych remanentów materiałów zaopatrzeniowych w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-46, poz. 602, Nr A-51, poz. 685, Nr A-87, poz. 1202 i z 1953 r. Nr A-3, poz. 34).

§ 2. 1. Jednostki państwowe zwolnione są od obowiązku zgłaszania biuru wojewódzkiemu CHPD nadwyżek sprzętu, jeżeli wartość całej nadwyżki nie jest większa niż 850 zł.

2. Wartość nadwyżki sprzętu ustala się bez względu na stopień zużycia i gatunek według cen następujących:

- 1) biurko — 800 zł,
- 2) szafa biurowa — 850 zł,
- 3) stół biurowy — 300 zł,
- 4) krzesło — 55 zł,
- 5) stolik pod maszynę do pisania — 200 zł.

§ 3. 1. Sprzedaż lub przekazanie nadwyżek sprzętu, podlegających zgłoszeniu do biura wojewódzkiego CHPD, dozwolone są tylko w trybie i na zasadach określonych w zarządzeniu.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w razie przekazania całego zakładu lub jego zorganizowanej części.

3. Nadwyżki sprzętu biurowego jednostek budżetowych, które nie zostały jeszcze zgłoszone biuru wojewódzkiemu CHPD, mogą być, przed upływem terminów dla dokonania zgłoszenia, przekazane jednostce budżetowej, posiadającej siedzibę na terenie tego samego województwa, na pokrycie niedoborów sprzętu w stosunku do ilości, jaką jednostka ta uprawniona jest posiadać zgodnie z powołaną uchwałą nr 394 Prezydium Rządu z dnia 16 czerwca 1954 r.

§ 4. 1. Biuro wojewódzkie CHPD obowiązane jest niezwłocznie delegować do zakładu, w którym zgłoszony sprzęt się znajduje, swego pracownika w celu dokonania oględzin i zakwalifikowania sprzętu, czy nadaje się do użytku bez naprawy bądź czy konieczne jest dokonanie naprawy.

2. W przypadkach gdy ze zgłoszenia wynika, że koszty delegowania pracownika byłyby niewspółmiernie wysokie w stosunku do wartości zgłoszonego sprzętu, na wniosek biura wojewódzkiego CHPD oględziny i oszacowanie przeprowadza komisja powołana przez kierownika jednostki państwowej, w której znajduje się sprzęt. W skład komisji powinny wchodzić 2 osoby delegowane przez kierownika jednostki i jeden przedstawiciel organizacji związkowej.

3. Przedstawiciel biura wojewódzkiego CHPD lub komisja, o której mowa w ust. 2, sporządzają z dokonanych oględzin protokół. W protokole należy w szczególności podać:

- 1) wartość sprzętu według cen detalicznych cennika CHPD takiego samego sprzętu nie używanego produkcji państwowej lub sprzętu najbardziej zbliżonego;
- 2) czy sprzęt nadaje się do użytku bez naprawy.

4. Protokół oględzin sporządza się w 2 egzemplarzach, z których jeden otrzymuje jednostka państwowa, w której znajduje się sprzęt, a drugi — przedstawiciel biura wojewódzkiego CHPD. W przypadkach gdy protokół sporządzony zostaje w nieobecności przedstawiciela CHPD, drugi egzemplarz protokołu kierownik jednostki państwowej przesyła niezwłocznie biuru wojewódzkiemu CHPD.

§ 5. 1. Za sprzęt zakwalifikowany zgodnie z § 4 do użytku bez naprawy CHPD w terminie dni 14 od daty sporządzenia protokołu przez delegowanego pracownika lub od chwili otrzymania protokołu sporządzonego przez komisję obowiązana jest zapłacić jednostce państwowej

cenę w wysokości 82% ceny detalicznej takiego samego sprzętu nie używanego produkcji państwowej, a w przypadkach gdy sprzęt taki w cennikach nie figuruje — cenę w wysokości 82% ceny artykułu najbardziej zbliżonego.

2. W przypadku nieodebrania przez właściwe biuro wojewódzkie CHPD w terminie 14 dni zgłoszonych przez jednostkę państwową nadwyżek sprzętu biurowego jednostka państwowa upoważniona jest do wystawienia faktury na najbliższą hurtownię CHPD w wysokości 82% ceny detalicznej cennika CHPD oraz żądania zapłaty.

3. Od chwili sporządzenia protokołu, o którym mowa w ust. 1, sprzętem rozporządzać może wyłącznie CHPD.

§ 6. 1. W terminie ustalonym dla zapłaty CHPD powinna sprzęt odebrać własnymi środkami lub w tym samym terminie wskazać jednostkę, adres oraz stację kolejową, do której sprzęt ma być wysłany.

2. Koszty załadowania na środek transportowy dostarczony przez CHPD, a także koszty załadowania i transportu, w przypadkach gdy sprzęt przesłany ma być koleją, obciążają jednostkę, w której sprzęt się znajduje.

§ 7. CHPD odsprzedaje sprzęt zakupiony na zasadach określonych w § 4 po cenie w wysokości 90% ceny detalicznej takiego samego sprzętu nie używanego produkcji państwowej, a w przypadkach gdy sprzęt taki nie figuruje w cennikach — w wysokości 90% ceny artykułu najbardziej zbliżonego.

§ 8. 1. W razie stwierdzenia w protokole (§ 4), że sprzęt oddany być może do użytkowania dopiero po dokonaniu napraw, biuro wojewódzkie CHPD zawiadamia o tym właściwe przedsiębiorstwo remontowe.

2. Po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo remontowe deleguje do zakładu w którym sprzęt się znajduje, swego przedstawiciela, który po dokonaniu oględzin sprzętu sporządza protokół stwierdzający, czy sprzęt nadaje się do naprawy czy też do rozbiórki lub na opał.

3. Protokół podpisuje przedstawiciel przedsiębiorstwa remontowego, kierownik jednostki państwowej, w której sprzęt się znajduje, lub osoba przez niego wyznaczona i przedstawiciel organizacji związkowej.

4. Protokół sporządza się w 2 egzemplarzach, z których jeden zatrzymuje przedstawiciel przedsiębiorstwa remontowego, a drugi otrzymuje kierownik jednostki państwowej, w której znajduje się sprzęt.

§ 9. 1. Za sprzęt zakwalifikowany zgodnie z § 8 do naprawy lub rozbiórki przedsiębiorstwo remontowe w terminie dni 14 od sporządzenia protokołu obowiązane jest zapłacić jednostce państwowej:

1) za sprzęt zakwalifikowany do naprawy — cenę w wysokości 54% ceny detalicznej takiego samego sprzętu nie używanego produkcji państwowej według cennika CHPD, gdy najbliższy zakład przedsiębiorstwa remontowego położony jest w tej samej miej-

scowości, a w innych przypadkach — w wysokości 47%,

2) za sprzęt zakwalifikowany do rozbiórki — 15% ceny detalicznej.

2. W przypadkach gdy sprzęt nie jest objęty cennikami, cenę ustala się w stosunku do ceny detalicznej sprzętu najbardziej zbliżonego.

3. Od chwili sporządzenia protokołu przez przedstawiciela przedsiębiorstwa remontowego sprzętem rozporządzać może wyłącznie przedsiębiorstwo remontowe.

§ 10. Sprzęt zakwalifikowany na opał pozostaje w dyspozycji jednostki państwowej, w której się znajduje, i może być użyty przez nią na własne potrzeby lub sprzedany po cenach ustalonych na drewno opałowe.

§ 11. 1. W terminie ustalonym dla zapłaty (§ 9) przedsiębiorstwo remontowe powinno sprzęt odebrać własnymi środkami i na swój koszt.

2. W przypadku nieodebrania przez właściwe przedsiębiorstwo remontowe w terminie 14 dni od sporządzenia protokołu sprzętu zakwalifikowanego do naprawy lub rozbiórki (§ 8) jednostka państwowa, w której sprzęt się znajduje, upoważniona jest do wystawienia faktury na właściwe przedsiębiorstwo remontowe w wysokości cen ustalonych w § 9 oraz żądania zapłaty.

§ 12. 1. Przedsiębiorstwo remontowe sprzedaje sprzęt zakwalifikowany do naprawy, po usunięciu uszkodzeń i odświeżeniu, CHPD po cenie stanowiącej 82% ceny detalicznej takiego samego sprzętu nie używanego produkcji państwowej, a w przypadkach gdy sprzęt nie jest objęty cennikiem — w wysokości 82% ceny sprzętu najbardziej zbliżonego. Dostawa następuje loco magazynu przedsiębiorstwa remontowego, gdy najbliższy zakład CHPD i zakład, w którym dokonana została naprawa, znajdują się w tej samej miejscowości, a w innych przypadkach — przez wysyłkę do wskazanej stacji kolejowej.

2. Koszty załadowania na środek transportowy dostarczony przez CHPD, a także — w przypadkach gdy sprzęt przesłany ma być koleją — koszty załadowania i transportu ponosi przedsiębiorstwo remontowe.

3. CHPD odsprzedaje sprzęt zakupiony w przedsiębiorstwie remontowym po cenie w wysokości 90% ceny detalicznej takiego samego sprzętu nie używanego produkcji państwowej, a w przypadkach gdy sprzęt taki nie figuruje w cennikach — w wysokości 90% ceny artykułu najbardziej zbliżonego.

§ 13. W sprawach nie uregulowanych w tym zarządzeniu stosuje się odpowiednio ogólne warunki dostawy mebli, wyrobów kołodziejskich, galanterii technicznej, wyrobów bednarskich, skrzyń i opakowań, wełny drzewnej, stolarki budowlanej, deszczulek podłogowych oraz wozów (Biuletyn PKPG z 1953 r. Nr 31, poz. 138).

§ 14. Jednostki państwowe, które oddają pomieszczenia biurowe innym jednostkom państwowym i które wprowadzają się do pomieszczeń zajmowanych uprzednio

przez jednostkę państwową, powinny przeprowadzić wymianę sprzętu w celu uniknięcia zbędnego przewozu z miejsca na miejsce i związanego z tym niszczenia sprzętu.

§ 15. 1. Centrala Handlowa Przemysłu Drzewnego obowiązana jest do sprzedaży jednostkom państwowym na cele wyposażenia biur przede wszystkim sprzętu pochodzącego ze zgłoszonych nadwyżek. Jednostki państwowe uprawnione są do pokrywania niedoborów sprzętu biurowego w CHPD z bieżącej produkcji jedynie wtedy, gdy CHPD nie dysponuje na terenie danego województwa sprzętem pochodzącym z nadwyżek lub gdy ilość zgłoszonego zbędnego sprzętu nie wystarcza na zaspokojenie zamówienia jednostki państwowej.

2. Minister Handlu Wewnętrznego może w poszczególnych, uzasadnionych przypadkach zezwolić na sprzedaż przez CHPD sprzętu pochodzącego z bieżącej pro-

dukcji mimo dysponowania przez CHPD sprzętem używanym.

§ 16. 1. W roku 1954 przewidziana w tym zarządzeniu inwentaryzacja sprzętu biurowego przeprowadzona być powinna w terminie do dnia 1 września 1954 r.

2. Terminy przewidziane na zgłoszenie sprzętu biurowego wojewódzkiemu CHPD oblicza się od daty określonej w ust. 1.

§ 17. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: E. Szyr

926

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 7 sierpnia 1954 r.

w sprawie gospodarowania żelaztem użytkowym.

W celu uzyskania jak największych ilości żelastwa użytkowego z surowców wtórnych powstających przy produkcji lub eksploatacji urządzeń, a przeznaczanych dotychczas na złom, oraz w celu pełniejszego zaspokojenia stale wzrastających potrzeb w zakresie żelaza i stali jednostek państwowych i spółdzielczych — na podstawie art. 1 oraz art. 3 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

§ 1. Żelaztem użytkowym w rozumieniu niniejszego zarządzenia są surowce wtórne żelaza i stali nadające się do dalszego użytku lub przerobu bez przetopu.

§ 2. Żelazto użytkowe dzieli się na cztery grupy:

- 1) grupa I — żelazto użytkowe typowe, które określa wykaz stanowiący załącznik nr 1 do zarządzenia,
- 2) „ II — żelazto użytkowe powstające przy produkcji przemysłu hutniczego, które określa wykaz stanowiący załącznik nr 2 do zarządzenia,
- 3) „ III — żelazto użytkowe powstające przy produkcji w innych gałęziach przemysłu, które określa wykaz stanowiący załącznik nr 3 do zarządzenia,

- 4) grupa IV — inne żelazto użytkowe niż określone w pkt 1 — 3 (nietypowe), na które zgłosi się nabywca.

§ 3. Jednostki państwowe i spółdzielcze, zwane w dalszej treści zarządzenia „posiadaczami”, obowiązane są do gromadzenia, sortowania i ewidencjonowania żelastwa użytkowego grupy I, II i III zgodnie z nomenklaturą określoną w wykazach stanowiących załączniki do zarządzenia.

§ 4. 1. Posiadacze obowiązani są do zaoferowania do skupu nagromadzonego i posortowanego żelastwa użytkowego grupy I i II zgodnie z przepisami niniejszego zarządzenia.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy żelastwa użytkowego przeznaczonego do użycia przez posiadacza w produkcji podstawowej, pomocniczej lub ubocznej.

§ 5. Przepisy niniejszego zarządzenia dotyczące posiadaczy nie mają zastosowania do posiadaczy żelastwa użytkowego grupy I i II, do których należy rozprowadzanie tego żelastwa.

§ 6. Posiadacze żelastwa użytkowego obowiązani są umożliwić nabywcom obejrzenie gromadzonego żelastwa użytkowego.